

กลอนเทิดพระคุณแม่

นำเสนอเมื่อ : 10 ส.ค. 2552

ใกล้วันแม่แล้ว.....ขอฝากตัวเป็นสมาชิกใหม่ ด้วยบทกลอนบูชาแม่ค่ะ

รักอะไรไหนเทียบเปรียบแม่รัก

ลูกประจักษ์แก่ใจหาใครเหมือน

ตั้งแต่เล็กแม่เราเฝ้าคอยเตือน

ไม่ลืมเลือนรักลูกด้วยผูกพัน

อุ๋นไอรัก...จากแม่

กลิ่นความรักหอมหวลอวลไออุ่น
มือละมุนเนียนนุ่มอุมโอบขวัญ
ทะนุถนอมบุตรระกรองกอดยอดชีวิต
ประครองป้องผองภยันอันตราย

ก็สืบถ้อยร้อยคำรำพันพรอด
ที่ถ่ายทอด “คำรัก” หลากความหมาย
ก็เปรียบเปรยสรรหามาบรรยาย
ถ้าเทียบสายใยรักจาก...มารดา

ครั้งที่ลูกยังเป็นเด็ก เล็กเล็กอยู่
แม่คือ “ครู” สอนอ่านเขียนเรียนภาษา
ใหญ่คำเตือน...เสมือนแสงแห่งปัญญา
ให้วิชาคือ “รู้คิด” ที่ติดทน

ยามลูกเหนื่อยอ่อนนาทรแสนอ่อนล้า
ต้องการคำปรึกษาหาเหตุผล
แล้วหันมองรอบกาย...คล้ายมีดมน
ยังพบคนหนึ่ง...คือแม่...คอยแลมอง

แม่จ๋า...แม่คือยอดสตรีที่ประเสริฐ
แม่...เลอเลิศหนึ่งในใจไม่เป็นสอง
แม่...สูงค่ากว่าหยาดเพชรเก็ร็ดสีทอง
เกินยกย่องด้วยลานคำ...พรำพรรณนา

หอมกลิ่นความรักหวลอวลไออุ่น
ระลึกคุณ แม่โอบอุมกุมเกศา
มือของลูกจึงเรียงรอยถอยวาจา
เป็นมาลาหอม “รัก” กราบจากใจ

